

walmis walatafje, oliwad otse üks kuld-tukat ja wass-kopikas walmis saanud. Seal hiilgasiwad niüid mõlemad laua peal teine teise kõrwas, kui hele päike aknast nende peale paistis.

Seal ütles tukat kopika wastu: „Sina tühipaljas! mine minust eemale! Sina oled aga alwast wafest tehtud ja pole wäärt, et päike so peale paistab. Pea saad ja mustaks ja näutumaks saama ja saad ühegi lugu pidamatta kuhugi maha jääma ja sinna paika ilma kosuta hallitama, et ükski sinust ei sa hoolima. Mina aga see wastu olen kallimast kullast. Seepärast saan mina kaugele maailma maadesse reisirima ja suurte härrade ja isandate kallis kutrutes ja taskudes aset leidma. Mina saan suuri asju lorda saatma ja wiimselt weel Keisri krooni külges hiilgama.“

Sealwamas rahategemise tuas magas wana tark hal kas ahjupingi peal. Kui see seda kuulis, silistas ta järelnõuetdes habet, pööris teise külje ja ütles iseeneses: „ümber pöördud on ka midagi wäärt.“

Ja nõnda sai ka mõlema rahatükkide lugu ümberpöördud ja läks just teisipidi sest, mis tukat rääkinud.

See sai ühe ihuise rikka kätte, kes teda omas

rautud lastis teiste tema wääriliste hullas lastis wedeleda, ilma et t'ast kellegil kasu oleks olund. Ja kui ihuus märkas, et ta pea pidi surema, matistis ta kõik oma raha sügawasse maa sisse, et see kellegi inimese kätte ei saaks, ja seal magab uhke kuldtukat tänapäawani, on mustaks ja näutumaks saanud ja kellegil ei ole t'ast kasu.

Wasskopikas see wastu pidi laialt maailmas ümberreisima ja suure auu sisse saama; see siindis nõnda: esmalt sai teda ühe waese õpipoisile palgaks antud, see wiis teda koju, ja et see hiilgaw kopikas tema pisukeste õele suurt rõõmu tegi, kiutis ta seda temale.

Laps jooksis sellega aeda, emale näitama. Seal tuli üks waene haige kerjaja longates ja palus tükki leiba. „Mül ei ole,“ ütles laps. „Siis anna mulle üks kopikas, et ma natuke leiba wõin osta,“ ütles kerjaja. — Ja laps andis temale selle kopika.

Sealt läks kerjaja pagari juure ja tahtis naela leiba osta. (Leib oli sel ajal odaw.) Kui ta parajalt poelana ees seisis, tuli üks wana tuttav, teekäia riidis, mantel selgas, kep käes, reisikot selgas, uksest sisse ja andis lastele, kes poelana ees seisiwad, tenaid püha ja waga meeste piltisid,